

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 2. června 2004

ve věci T- 123/03, Pfizer Ltd proti Komisi Evropských společenství⁽¹⁾*(Humánní léčivé přípravky — Zahájení, podle článku 30 směrnice 2001/83/ES, postupu podle článku 32 této směrnice — Žaloba na neplatnost — Akt, který může být předmětem žaloby — Přípravný akt — Nepřípustnost)*

(2004/C 228/95)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-123/03, Pfizer Ltd, se sídlem v Sandwich, Kent (Spojené království), zastoupená D. Andersonem, QC, K. Baconem, barrister, I. Dodds-Smithem a T. Foxem, solicitors, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: H. Stvovlbaek a X. Lewis, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je zrušení rozhodnutí Komise ze dne 6. ledna 2003 o zahájení, podle článku 30 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67), postupu o předložení záležitosti Evropské agentuře pro hodnocení léčivých přípravků (EMA) ve věci Lopid, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, V. Tiili a M. Vilaras, soudci; tajemník: H. Jung, vydal dne 2. června 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 19.7.2003.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 25. května 2004

ve věci T- 264/03, Jürgen Schmoldt a další proti Komisi Evropských společenství⁽¹⁾*(Žaloba na neplatnost — Lhůta k podání žaloby — Fyzické nebo právnické osoby — Akty, které se jich osobně dotýkají — Rozhodnutí — Tepelněizolační normy — Nepřípustnost)*

(2004/C 228/96)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-264/03, Jürgen Schmoldt a další, s bydlištěm v Dallgow-Döberitz (Německo), Kaefer Isoliertechnik GmbH &

Co. KG, se sídlem v Brémách (Německo), Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV, se sídlem v Berlíně (Německo), zastoupení H.-P. Schneiderem, advokátem, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: K. Wiedner, ve spolupráci s A. Böhlkem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení článku 1 a s ním související tabulky 1 přílohy rozhodnutí Komise 2003/312/ES ze dne 9. dubna 2003 o zveřejnění odkazu na normy týkající se tepelněizolačních výrobků, geotextilií, stabilních hasicích zařízení a sádrových tvárnice podle směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. L 114, s. 50), Soud (třetí senát), ve složení J. Azizi, předseda, M. Jaeger a F. Dehousse, soudci; tajemník: H. Jung, vydal dne 25. května 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
2. Žalobci ponese své náklady, jakož i náklady vzniklé Komisi, včetně nákladů řízení vzniklých v řízení o předběžném opatření T-264/03 R.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 239, 4.10.2003.

Žaloba podaná dne 25. května 2004 Ryanair Limited proti Komisi Evropských Společenství**(Věc T-196/04)**

(2004/C 228/97)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 25. května 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Ryanair Limited, se sídlem v Dublinu, Irsko, zastoupenou D. Gleesonem, A. Collinsem a V. Powerem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí ze dne 12. února 2004, týkající se výhod poskytnutých Valonským regionem a letištěm Brussels South Charleroi letecké společnosti Ryanair v období jejího zřízení v Charleroi.
- uložil Komisi Evropských Společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Žalobkyně je leteckou společností, která se zaměřuje na nízkonákladové lety. V souvislosti s tím, že žalobkyně zřídila svou základnu na letišti Brussels South Charleroi, zavedl Valonský region řadu podpůrných opatření ve prospěch žalobkyně. Komise napadeným rozhodnutím shledala, že část těchto opatření, zejména snížení letištních přistávacích poplatků stejně jako i slev na pozemní handlingové služby, představovala státní podporu neslučitelnou se společným trhem ve smyslu článku 87 ES. To samé rozhodnutí prohlásilo řadu jiných podpůrných opatření poskytnutých žalobkyni letištěm za slučitelné se společným trhem, s výhradou několika podmínek.

Žalobkyně na podporu své žaloby na neplatnost tohoto rozhodnutí uvádí, že byla porušena povinnost odůvodnění dle článku 253 ES. Žalobkyně zejména uplatňuje, že napadené rozhodnutí neuvádí žádné důvody pro zacházení s Valonským regionem a letištěm jako se samostatnými subjekty, a to i přesto, že region letiště vlastní a vykonává nad ním kontrolu. Dále žalobkyně uplatňuje, že nejsou dány žádné důvody pro zacházení s regionem jako se zákonodárcem/regulátorem, a nikoliv jako s vlastníkem letiště, a že Komise nevzala v úvahu důkaz o chování jiných letišť a řádným způsobem neposoudila obchodní plán letiště.

Žalobkyně má také za to, že došlo k nesprávnému použití článku 87 ES, neboť nebyly naplněny všechny znaky prvního odstavce tohoto článku; z objektivního pohledu neodpovídá plnění, které je předmětem smlouvy, státní podpoře; a Komise neanalyzovala situaci z pohledu obou subjektů – údajného poskytovatele a příjemce.

**Žaloba podaná dne 21. června 2004 Monique Negenman
proti Komisi Evropských společenství**

(Věc T-255/04)

(2004/C 228/98)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 21. června 2004 žaloba směřující proti Komisi Evropských společenství podaná Monique Negenman, s bydlištěm v Roosendaal (Nizozemsko), zastoupenou Lucasem Vogelem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí přijaté orgánem oprávněným ke jmenování dne 8. března 2004 (a doručené dne 11. března 2004), kterým byla zamítnuta stížnost podaná žalobkyní dne 25. listopadu 2003 proti správním rozhodnutím ze dne 23. října 2003 a 30. října 2003, určujícím data počátku a konce mateřské dovolené žalobkyně;

- uložil žalované úhradu odškodného ve výši 10 000 EUR, s výslovnou výhradou zvýšení, snížení nebo pozdějšího upřesnění;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Žalobkyně má v projednávané věci za to, že orgán oprávněný ke jmenování chybně vypočítal data počátku a konce její mateřské dovolené.

Na podporu svých tvrzení uplatňuje porušení článku 58 služebního řádu (ve znění platném před 1. květnem 2004) a zásady legitimního očekávání, obsažené zejména v článku 35 služebního řádu, spočívající v tom, že orgán oprávněný ke jmenování určil data počátku a konce její mateřské dovolené s přihlédnutím ke skutečnému datu jejího porodu, zatímco podle výše uvedeného článku 58 služebního řádu mateřská dovolená začíná šest týdnů před předpokládaným dnem porodu uvedeným v potvrzení dodaném dotyčnou úřednicí.

Výmaz věci T-306/99 ⁽¹⁾

(2004/C 228/99)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Usnesením ze dne 11. května 2004 rozhodl předseda rozšířeného druhého senátu Soudu prvního stupně Evropských společenství o výmazu věci T-306/99, *Oliecentrum Nederland B. V.*, podporovaná Nizozemským královstvím, proti Komisi Evropských společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 4.3.2000.

Výmaz věci T-307/99 ⁽¹⁾

(2004/C 228/100)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Usnesením ze dne 11. května 2004 rozhodl předseda druhého rozšířeného senátu Soudu prvního stupně Evropských společenství o výmazu věci T-307/99, *Oliecentrum Strijbos B.V.*, podporovaná Nizozemským královstvím proti Komisi Evropských společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 4.3.2000.